Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 30/07/2018 a les 11:00

Un Orozco de sang pop a Cap Roig

Divendres 27 de juliol el públic de Cap Roig va bullir amb la gira Summer Club d'Antonio Orozco

Antonio Orozco al Festival de Cap Roig, el 27 de juliol de 2018 | José Irún / Cap Roig

La música pop, quan s'associa a fenòmens comercials, sol tenir una vida efímera amb comptades excepcions. El fet que un artista es mantingui a les llistes de vendes any rere any és un privilegi que tenen pocs, i **Antonio Orozco** n'és un, amb xifres que van dels últims 40.000 exemplars venuts al més d'un milió i mig de discos venuts al llarg de la seva trajectòria. L'*Anuari de la Música 2018* tornava a situar-lo a la llista dels més venuts, i aquest estiu **Orozco** repeteix *sold outs* als seus concerts, com el que va tenir el passat divendres a Cap Roig, on va demostrar un cop més la seva potència musical duradora.

A molts artistes ja els agradaria posar el públic dret des de la primera cançó, i **Antonio Orozco** ho fa contagiant l'energia dels grans amb la cançó "Llegará". No va decaure tampoc amb "Mírate" ("*aquí no duerme nadie*", va incentivar a l'audiència per si algú es pensava que podria adormir-se), i va desplegar el seu poder de seducció amb "Te esperaré", corejada igual o més. La gent només va seure per escoltar la balada "Podría ser" (tema que també ha cantat amb **Bebe** en un videoclip, les imatges del qual es van projectar).

Dels últims èxits d'**Orozco** ha calat un "Pídeme" (alguns fans enlairaven pancartes amb aquest títol) i altres cançons les introduïa amb recitats que recorden la manera de fer d'un **Beret**, però que tenen el segell distintiu en una impecable banda musical al darrere d'**Antonio Orozco** que evoca els millors temps del pop espanyol. Si en alguns artistes catalans es nota que han begut del

saber fer d'**Orozco** (com **Joan Dausà**), el cantant i *coach* de *La Voz* es nota que és hereu d'**El Último de la Fila**. I ho va demostrar versionant "Como un burro amarrado en la puerta del baile", de la qual malauradament ni dues persones que exerceixen la crítica musical en dos mitjans generalistes de referència (i que la que això escriu tenia al costat) no sabien ubicar uns autors que van vendre i omplir concerts tant o més que **Antonio Orozco** en altres dècades. Una evidència més de la vida efímera del pop.

El barceloní ha sabut connectar també amb la seva faceta humana. Les seves lletres les acompanya d'una capacitat pulmonar que deixa sense respiració el públic que pretén seguir-lo amb "Por pedir pedí" o sobretot "Devuélveme la vida", on permet fer un *cameo* merescut a la primera línia d'escenari al seu guitarrista estrella acompanyant, **Pedro Javier Hermosilla** (també cantautor) amb la mateixa estima que un **Sting** cedeix el micròfon al seu fill als seus concerts o el mateix **Orozco** presentava el seu germà petit Marco a les percussions.

Antonio Orozco sap que '*el mundo está tus pies*' en un temps limitat, en el seus concerts, potser perquè és positiu cent per cent a "Hoy será", perquè deixa a més d'una "Temblando" o perquè hi deixa la pell, com a "Moriré en el intento". Però es nota que l'èxit no l'ha encegat, com mostra què és el "Que me queda" a la vida, i agraeix al seu públic poder-se emportar de cadascun dels espectadors "Pedacitos de tí", fins al punt que si els veu distrets mirant la lluna de sang, l'eclipsi més llarga del segle, sap aturar-se i fer-ne broma.

La reflexió final emergeix als bisos, quan abans de cantar "Mi héroe" (o deixar cantar sobretot un convidat estel·lar com és el gallec **Luis Cepeda**) **Orozco** va assegurar que la llum més important no és la de la lluna sinó la que cadascú té a dins, i arrenca dels telèfons mòbils de molts dels presents un suport solidari en forma de SMS per als nens de l'Hospital de Nens Sant Joan de Déu. Finalment, tot admetent que es deixava molts altres èxits al calaix d'aquest *Summer Club 2018*, va cloure el concert amb "Una y otra vez" i "Lo que tú quieras soy". Pop com a bucle catàrtic o com a mirall per tirar endavant sabent la fugacitat de tot.